

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

7. Το κεφάλαιο των επτά (7. Sattakanipāto)

[Ja 396-416, PTS 3.318-3.420]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

7. Το βιβλίο των επτά

1. Το κεφάλαιο για τον Κούκκου

396. Το τζάτακα του Κούκκου (7-1-1)

- 1.** Ενάμισι πήχη σε ύψος η καννίκα, οκτώ σπιθαμές την περιβάλλουν·
Αυτή η σιμσαπά από σκληρό ξύλο χωρίς σαπρό, πού στηριγμένη από πάνω δεν πέφτει.
- 2.** Αυτά τα τριάντα δοκάρια στέγης από σκληρό ξύλο, μη ευθεία, περιβάλλοντας ομοιόμορφα τοποθετημένα·
Από αυτά καλά συγκρατημένα, με δύναμη πιεσμένα, ομοιόμορφα τοποθετημένα, από πάνω δεν πέφτει.
- 3.** Έτσι κι ο σοφός με σταθερούς φίλους, αδιάσπαστους, αγνούς και συμβούλους·
καλά υποστηριζόμενος δεν εκπίπτει από τη λαμπρότητα, όπως η καννίκα που φέρει το βάρος των δοκών.
- 4.** Το σκληρόφλουδο κίτρο όπως ακριβώς αυτός με το μαχαίρι, χωρίς να αφαιρεί τη φλούδα το κάνει πικρό·
Αφαιρώντας τη φλούδα το κάνει νόστιμο, βασιλιά, άνοστο θα το έκανε αν αφαιρούσε το λεπτό δέσιμο.
- 5.** Έτσι κι ο σοφός στα χωριά και τις κωμοπόλεις, χωρίς βιασύνη τα βασιλικά πλούτη συγκεντρώνοντας·
Ακολουθώντας τη Διδασκαλία, προχωρώντας, αυτός ευημερία θα δημιουργούσε χωρίς να βλάπτει άλλον.
- 6.** Με λευκή ρίζα, γεννημένο σε καθαρό νερό, όπως ο λωτός που φύεται στις λιμνούλες·
Όπως ο λωτός που ανοίγει από τον ήλιο, ούτε η λάσπη ούτε η σκόνη ούτε το νερό τον λερώνει.
- 7.** Έτσι κι αυτόν που είναι καθαρός στις συναλλαγές, χωρίς βιασύνη, με αγνές πράξεις, απαλλαγμένο από κακία·
δεν τον λερώνουν οι μολύνσεις της πράξης έναν τέτοιο, όπως ο λωτός που φύεται στις λιμνούλες.

Το τζάτακα του Κούκκου, πρώτο.

397. Το τζάτακα του Μανότζα (7-1-2)

- 8.** Όπως το τόξο λυγίζει, και η χορδή του τόξου τρίζει·

σκοτώνεται βέβαια ο Μανότζα, ο βασιλιάς των ζώων, ο σύντροφός μου.

- 9.** Λοιπόν τώρα στα βάθη του δάσους, φεύγω όπως επιθυμώ·
Τέτοιοι σύντροφοι δεν υπάρχουν, μπορεί να βρεθεί σύντροφος για μένα ενόσω ζω.
- 10.** Αυτός που συναναστρέφεται κακούς ανθρώπους, δεν ευημερεί με απόλυτη ευτυχία·
Δες τον Μανότζα ξαπλωμένο, η παραίνεση του Γκιρίγια.
- 11.** Δεν χαίρεται η μητέρα με γιο που συναναστρέφεται με κακούς·
Δες τον Μανότζα ξαπλωμένο, βυθισμένο στο δικό του αίμα.
- 12.** Έτσι διαπράττει ο άνθρωπος, και χειρότερα υφίσταται·
Αυτός που πράγματι τα λόγια αυτών που επιθυμούν την ευημερία, δεν ακολουθεί, αυτών που βλέπουν το όφελος.
- 13.** Και έτσι αυτός γίνεται χειρότερος από εκείνον, ο ανώτερος που συναναστρέφεται κατώτερους ανθρώπους·
Δες τον ανώτερο που συναναστρέφεται κατώτερους ανθρώπους, τον βασιλιά των ελαφιών που παρασύρθηκε από την ορμή του ρεύματος.
- 14.** Παρακμάζει ο άνθρωπος που συναναστρέφεται τους κατώτερους, δεν θα παρακμάσει ποτέ αυτός που συναναστρέφεται τους ίσους·
υψώνεται γρήγορα αυτός που πλησιάζει τον ανώτερο, για αυτό τον λόγο ας συναναστρέφεται κανείς τους πιο ανώτερους από τον εαυτό του».

Το τζάτακα του Μανότζα, δεύτερο.

398. Το τζάτακα του Σουτάνου (7-1-3)

- 15.** Ο βασιλιάς σου έστειλε τροφή, αγνή με σάλτσα από κρέας·
στον Μαγκαντέβα που κατοικείς, έλα, βγες έξω και φάε.
- 16.** Έλα, νεαρέ, μέσα σε λίγο, αφού πάρεις την προσφερόμενη τροφή με σούπα·
Και εσύ, νεαρέ, και η προσφορά τροφής, και οι δύο θα γίνετε τροφή.
- 17.** Με μικρό πράγμα εσύ, δαίμονα, μεγάλο όφελος θα εγκαταλείψεις·
προσφερόμενη τροφή δεν θα σου φέρνουν, οι άνθρωποι με αντίληψη θανάτου.
- 18.** Αφού αποκτήθηκε, δαίμονα, η μόνιμη προσφερόμενη τροφή σου, αγνή, εξαίσια,
προικισμένη με γεύση·
και ο άνθρωπος που φέρνει την προσφερόμενη τροφή σου εδώ, θα είναι πολύ
δυσεύρετος αν με φας.
- 19.** Δικό μου είναι το όφελος, γιε μου, όπως λες, νεαρέ·
Από εμένα εσύ έχεις εγκριθεί, με ασφάλεια να δεις τη μητέρα σου.
- 20.** Το σπαθί και την ομπρέλα και το μπολ, πήγαινε αφού τα πάρεις, νεαρέ·
Με ασφάλεια ας σε δει η μητέρα σου, και εσύ να δεις τη μητέρα σου.

- 21.** Έτσι δαίμονα να είσαι ευτυχισμένος, μαζί με όλους τους συγγενείς σου· και πλούτο εγώ απέκτησα, και του βασιλιά τα λόγια εκτελέστηκαν».

Το τζάτακα του Σουτάνου, τρίτο.

399. Το τζάτακα του γύπα που φρόντιζε τη μητέρα του (7-1-4)

- 22.** Τι άραγε θα κάνουν αυτοί, οι μεγαλύτεροι που κοιμούνται σε σπηλιές βουνών; Εγώ είμαι δεμένος με παγίδα, έχω υποκύψει στην εξουσία του Νιλίγια.
- 23.** Τι άραγε γύπα θρηνείς, ποιος είναι ο θρήνος σου; Ούτε άκουσα ούτε είδα, πτηνό να μιλά ανθρώπινα.
- 24.** Συντηρώ τη μητέρα και τον πατέρα, τους μεγαλύτερους που κοιμούνται σε σπηλιές βουνών· Τι άραγε θα κάνουν αυτοί, εγώ που έχω υποκύψει στην εξουσία σου.
- 25.** Ο γύπας που από εκατό γιότζανα μακριά, παρατηρεί τα πτώματα· Γιατί το δίκτυ και τη θηλιά, ακόμα κι όταν τα συναντάς δεν κατανοείς;
- 26.** Όταν έρχεται η καταστροφή, ο άνθρωπος στο τέλος της ζωής· τότε το δίκτυ και τη θηλιά, ακόμα κι όταν τα συναντά δεν κατανοεί.
- 27.** Συντήρησε τη μητέρα και τον πατέρα, τους μεγαλύτερους που κοιμούνται σε σπηλιές βουνών· Από εμένα εσύ έχεις εγκριθεί, με ασφάλεια να δεις τους συγγενείς.
- 28.** Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου· Θα συντηρώ τη μητέρα και τον πατέρα, τους μεγαλύτερους που κοιμούνται σε σπηλιές βουνών».

Το τζάτακα του γύπα που φρόντιζε τη μητέρα του, τέταρτο.

400. Το τζάτακα του λουλουδιού ντάμπα (7-1-5)

- 29.** Εσύ που περπατάς κατά μήκος της όχθης, σεβάσμιε, φίλε, τρέξε μαζί μου· Μεγάλο ψάρι έχω πιάσει, αυτό με παρασύρει με ορμή.
- 30.** Εσύ που κινείσαι στα βάθη, σεβάσμιε, κράτα γερά με δύναμη· Εγώ θα σε τραβήξω έξω, όπως ο σουπάνα το φίδι.
- 31.** Αντιδικία σε μας εγέρθηκε, άνθος ντάμπχα άκουσέ με· κατεύνασε τη διαμάχη, φίλε, η αντιδικία ας κατευναστεί.
- 32.** Δικαστής παλιά ήμουν, πολλές υποθέσεις μου διευθετήθηκαν· κατευνάζω τη διαμάχη, φίλε, η αντιδικία ας κατευναστεί.
- 33.** Η ουρά για αυτόν που περπατά κοντά στην όχθη, το κεφάλι για αυτόν που περπατά στα βαθιά· Αυτό το μεσαίο κομμάτι θα είναι για αυτόν που είναι εδραιωμένος στη Διδασκαλία.

- 34.** Για πολύ καιρό θα ήταν τροφή, αν δεν διαφωνούσαμε·
Χωρίς κεφάλι και χωρίς δάχτυλα, το τσακάλι παίρνει το ροχίτα.
- 35.** Όπως ένας βασιλιάς θα χαιρόταν, αφού αποκτήσει τη βασιλεία, ο πολεμιστής·
Έτσι εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον σύζυγο με το γεμάτο πρόσωπο.
- 36.** Πώς άραγε εσύ που γεννήθηκες στη στεριά, στο νερό ψάρι χάιδεψες;
Ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, πώς αποκτήθηκε από σένα.
- 37.** Από την αντιδικία γίνονται αδύνατοι, από την αντιδικία έρχεται η
καταστροφή του πλούτου·
Οι ύδρες νικήθηκαν από την αντιδικία, απόλαυσε, απατηλέ, το ροχίτα.
- 38.** Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο μεταξύ των ανθρώπων, όπου αντιδικία εγείρεται·
τρέχουν στον δικαστή, διότι αυτός είναι ο καθοδηγητής τους·
και περιουσίες εκεί χάνονται, το βασιλικό ταμείο αυξάνεται.

Το τζάτακα του λουλουδιού ντάμπα, πέμπτο.

401. Το τζάτακα του Παννάκα (7-1-6)

- 39.** Ένα σπαθί από την Παννάκα με κοφτερή λεπίδα, τέλειο για να πίνει αίμα·
Ένας άνθρωπος το καταπίνει στη συνέλευση, τι είναι πιο δύσκολο από αυτό;
Όποια άλλη δύσκολη κατάσταση υπάρχει, πες μου αυτό που ρωτήθηκες.
- 40.** Ένας άνθρωπος από απληστία θα κατάπινε ένα σπαθί τέλειο για να πίνει αίμα·
αλλά αυτός που θα έλεγε «δίνω», αυτό είναι πιο δύσκολο από εκείνο·
κάθε άλλη κατάσταση είναι εύκολη, έτσι να γνωρίζεις, Μαντάβα.
- 41.** Ο Άγιουρα εξήγησε την ερώτηση, το νόημα της Διδασκαλίας, επιδέξιος·
τον Πούγκκουσα τώρα ρωτώ, τι είναι πιο δύσκολο από αυτό;
Όποια άλλη δύσκολη κατάσταση υπάρχει, πες μου αυτό που ρωτήθηκες.
- 42.** Δεν ζουν από τα λόγια, άκαρπη ομιλία που εκφέρεται·
αλλά αυτός που αφού υποσχέθηκε θα έδινε, αυτό είναι πιο δύσκολο από
εκείνο·
κάθε άλλη κατάσταση είναι εύκολη, έτσι να γνωρίζεις, Μαντάβα.
- 43.** Ο Πούγκκουσα εξήγησε την ερώτηση, το νόημα της Διδασκαλίας, επιδέξιος·
τον Σένακα τώρα ρωτώ, τι είναι πιο δύσκολο από αυτό;
Όποια άλλη δύσκολη κατάσταση υπάρχει, πες μου αυτό που ρωτήθηκες.
- 44.** Ένας άνθρωπος μπορεί να δώσει δωρεά, λίγη ή αν πολλή·
αλλά αυτός που αφού έδωσε δεν μετανιώνει, αυτό είναι πιο δύσκολο από
εκείνο·
κάθε άλλη κατάσταση είναι εύκολη, έτσι να γνωρίζεις, Μαντάβα.
- 45.** Ο Άγιουρα εξήγησε την ερώτηση, και επίσης ο άνθρωπος Πουγκκούσα·
όλες τις ερωτήσεις υπερέχει, όπως μιλάει ο Σενάκα.

Το τζάτακα του Παννάκα, έκτο.

402. Το τζάτακα του σακιού με αλεύρι (7-1-7)

- 46.** Με περιπλανώμενο νου και ταραγμένες αισθήσεις είσαι, από τα μάτια σου ρέουν ρυάκια δακρύων·
Τι έχασες ή τι επιθυμώντας, εδώ ήλθες, Βράχμα; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου.
- 47.** Θα πέθαινε η σύζυγος αν πήγαινα σήμερα, αν δεν πήγαινα θάνατο είπε ο δαίμονας·
Από αυτή τη δυστυχία τρέμω, πες μου Σενάκα αυτό το νόημα.
- 48.** Αφού στοχάστηκα πολλές καταστάσεις, αυτό που θα πω εδώ είναι ακριβώς η αλήθεια·
Θεωρώ ότι στο σακί με το αλεύρι σου, βραχμάνε, χωρίς να το γνωρίζεις, ένα μαύρο φίδι έχει εισέλθει.
- 49.** Αφού πήρες το ραβδί, χτύπα τον ασκό, δες το φίδι με τη διχαλωτή γλώσσα που βγαίνει σαλιαρίζοντας·
Κόψε σήμερα την αβεβαιότητα και τις αμφιβολίες, δες το ερπετό και άφησε τον ασκό.
- 50.** Ταραγμένος στη μέση της συνέλευσης, αυτός ο βραχμάνος άφησε το σακί με το αλεύρι·
Τότε βγήκε το φίδι με έντονη λάμψη, το δηλητηριώδες φίδι αφού άνοιξε την κουκούλα του.
- 51.** Τι καλό κέρδος του βασιλιά Τζάνακα, που βλέπει τον Σενάκα με εξαίρετη σοφία·
Με αποκαλυμμένο κάλυμμα, μήπως είσαι ο παντεπόπτης, μήπως η γνώση σου, βραχμάνε, έχει τρομερή μορφή;
- 52.** Αυτά τα επτακόσια μου υπάρχουν, πάρε τα όλα, σου τα δίνω·
από σένα βέβαια η ζωή μου σήμερα αποκτήθηκε, και επίσης στη σύζυγό μου έκανες ασφάλεια.
- 53.** Οι σοφοί δεν δέχονται μισθό, για ποικίλους στίχους καλοειπωμένους·
Ας σου δώσουν από εδώ περιουσία, Βράχμα, αφού την πάρεις εσύ πήγαινε στο δικό σου σπίτι».

Το τζάτακα του σακιού με αλεύρι, έβδομο.

403. Το τζάτακα του Αττισενάκα (7-1-8)

- 54.** Αυτούς τους επαίτες που εγώ δεν γνωρίζω, Ατθισένα·
αυτοί αφού με συναντήσουν με ζητούν, γιατί εσύ δεν μου ζητάς;
- 55.** Ο ζητιάνος είναι μη αγαπητός, αυτός που δεν δίνει το αιτούμενο είναι μη αγαπητός·
Για αυτό εγώ δεν σε ζητάω τίποτα, ας μην υπάρξει έχθρα για μένα.
- 56.** Αυτός που πράγματι ζει από την επαιτεία, την κατάλληλη ώρα δεν αιτείται το αιτούμενο·

και τον άλλον από την αξιέπαινη πράξη αποστερεί, και ο ίδιος δεν ζει.

- 57.** Και αυτός που ζει από την επαιτεία, την κατάλληλη ώρα αιτείται το αιτούμενο·
και τον άλλον κάνει να αποκτήσει αξιέπαινη πράξη, και ο ίδιος ζει.
- 58.** Πράγματι δεν μισούν οι σοφοί, αφού δουν τον ζητιάνο που ήρθε·
Ασκούμενε στην άγια ζωή, μου είσαι αγαπητός, πες εσύ τι επιθυμείς να ειπωθεί.
- 59.** Οι σοφοί πράγματι δεν ζητούν, και ο σοφός αξίζει να γνωρίζει·
αφιερωμένα οι ευγενείς στέκονται, αυτή είναι η αίτηση των ευγενών.
- 60.** Σου δίνω, βραχμάνε, χίλιες κοκκινωπές αγελάδες μαζί με τον ταύρο·
πώς ένας ευγενής να μην έδινε σε ευγενή, αφού άκουσε τους στίχους σου
σύμφωνους με τη Διδασκαλία;

Το τζάτακα του Αττισενάκα, όγδοο.

404. Το τζάτακα του πιθήκου (7-1-9)

- 61.** Εκεί όπου ένας εχθρός κατοικεί, ο σοφός να μην κατοικεί·
μία νύχτα ή δύο νύχτες, με δυστυχία ζει ανάμεσα σε εχθρούς.
- 62.** Εχθρός πράγματι του ελαφρόμυαλου, του ανθρώπου που υποτάσσεται·
εξαίτιας ενός πιθήκου, η συμφορά του κοπαδιού έγινε.
- 63.** Ο αδαής που νομίζει ότι είναι σοφός, ο φροντιστής του κοπαδιού·
αφού υποτάχθηκε στον δικό του νου, θα κείτεται όπως αυτός ο πίθηκος.
- 64.** Δεν είναι καλός ο δυνατός αδαής, ο φροντιστής του κοπαδιού·
Γίνεται επιβλαβής για τους συγγενείς, όπως ο παγιδευτής για τα πουλιά.
- 65.** Ο σοφός πράγματι δυνατός είναι καλός, ο φροντιστής του κοπαδιού·
Γίνεται ευεργετικός για τους συγγενείς, όπως ο Βάσαβα για τους θεούς.
- 66.** Αυτός που την ηθική και τη σοφία, και τη μάθηση στον εαυτό του βλέπει·
Για το καλό και των δύο ενεργεί, του εαυτού του και του άλλου.
- 67.** Για αυτό ας σταθμίσει τον εαυτό του, όπως την ηθική, τη σοφία και τη
μάθηση·
Ο σοφός είτε ας φροντίζει την ομάδα, είτε ας περιπλανιέται μόνος.

Το τζάτακα του πιθήκου, ένατο.

405. Το τζάτακα Μπάκα (7-1-10)

- 68.** «Εβδομήντα δύο, Γκόταμα, με αξιέπαινες πράξεις, κυρίαρχοι, έχουμε
ξεπεράσει γέννηση και γήρας·
αυτή είναι η τελευταία επίτευξη Βράχμα, ως γνώστες· πολλοί άνθρωποι μας
επικαλούνται».

- 69.** «Λίγη πράγματι είναι αυτή, δεν είναι μακρά ζωή, αυτή που εσύ, Μπάκα, φαντάζεσαι ως μακρά ζωή· εκατό χιλιάδες νιράμπουντα, τη ζωή σου κατανοώ εγώ, Βράχμα».
- 70.** Εγώ είμαι ο Ευλογημένος με την άπειρη όραση, έχω ξεπεράσει τη γέννηση, το γήρας και τη λύπη· ποια είναι η παλιά μου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή; Πες μου αυτό που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω.
- 71.** «Όταν εσύ πότισες πολλούς ανθρώπους, διψασμένους, καταβεβλημένους από τη ζέστη· αυτή την παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή, την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.
- 72.** Όταν στην όχθη του ποταμού Ενί τους ανθρώπους που είχαν συλληφθεί, τους απελευθέρωσε ενώ οδηγούνταν αιχμάλωτοι· αυτή την παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή, την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.
- 73.** Στο ρεύμα του Γάγγη το πλοίο που είχε συλληφθεί, από τον άγριο δράκοντα με επιθυμία για ανθρώπους· το απελευθέρωσε με δύναμη, καταβάλλοντάς τον· αυτή είναι η παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή· την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.
- 74.** Και ο Κάππα ήταν ο μαθητής σου, θεωρώντας σε με πλήρη κατανόηση και αφοσιωμένο στις ασκητικές πρακτικές· αυτή την παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή, την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.
- 75.** «Σίγουρα κατανοείς αυτή τη διάρκεια ζωής μου, και άλλα επίσης γνωρίζεις, διότι είσαι Βούδας· διότι έτσι η λαμπερή δύναμή σου στέκεται φωτίζοντας τον κόσμο του Βράχμα».

Το τζάτακα του ερωδιού, δέκατο.

Κεφάλαιο του κόκορα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Βαρακαννίκα, ο Τσαπαβάρα, ο Σουτάνα, έπειτα ο γύπας, ο Σαροχίτα, το ψάρι, ο εκλεκτός·
πάλι ο Παννάκα, ο Σενάκα, ο ζητιάνος, έπειτα ο εχθρός, με τον Βράχμα Μπάκα - δέκα.

2. Το κεφάλαιο για την Γκαντχάρα

406. Η τζάτακα του Γκαντάρα (7-2-1)

- 76.** Έχοντας εγκαταλείψει δεκαέξι χιλιάδες χωριά, πλήρως συμπληρωμένα·

αποθήκες εύφορες, αποθήκευση τώρα κάνεις.

- 77.** Έχοντας εγκαταλείψει την επικράτεια της Γκαντχάρα, που κατέχει άφθονο πλούτο·
αναχώρησες από τη διδασκαλία, εδώ τώρα διδάσκεις.
- 78.** Τη Διδασκαλία λέω, Βεδέχα, το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία δεν μου αρέσει·
σε μένα που λέω τη Διδασκαλία, το κακό δεν προσκολλάται.
- 79.** Με οποιαδήποτε αιτία, ο άλλος λαμβάνει ενόχληση·
ακόμη και αν είναι ομιλία μεγάλης σημασίας, αυτήν ο σοφός να μην την λέει.
- 80.** Ας θυμώσει ή ας μη θυμώσει, ας διασκορπιστεί σαν άχυρο·
σε μένα που λέω τη Διδασκαλία, το κακό δεν προσκολλάται.
- 81.** Αν δεν υπήρχε η δική του νοημοσύνη, ή η μοναστική διαγωγή καλά διδαγμένη·
σαν τυφλός βούβαλος στο δάσος θα περιπλανιόταν πολύς κόσμος.
- 82.** Και επειδή κάποιοι εδώ, στη συμπεριφορά είναι καλά εκπαιδευμένοι·
Για αυτό, πειθαρχημένοι στη διαγωγή, περιφέρονται καλά
αυτοσυγκεντρωμένοι.

Η τζάτακα του Γκαντάρα, πρώτη.

407. Η τζάτακα του μεγάλου πιθήκου (7-2-2)

- 83.** Αφού έκανε τον εαυτό του γέφυρα, αυτός που με ασφάλεια τους πέρασε
απέναντι·
Τι είσαι εσύ για αυτούς, τι είναι αυτοί για σένα, αυτοί οι μεγάλοι πίθηκοι;
- 84.** Εγώ είμαι ο βασιλιάς, ο κύριος αυτών, ο φροντιστής του κοπαδιού·
αυτών που είναι κυριευμένοι από λύπη, των φοβισμένων, δαμαστή των
εχθρών.
- 85.** Πηδώντας τον εαυτό του, εκατό τόξα απελευθερωμένα·
Από εκεί στα πίσω πόδια, σταθερά έδεσε το σχοινί της αναρριχητικής.
- 86.** Σαν σύννεφο κομμένο από τον άνεμο, σπρωγμένος πλησίασα το δέντρο·
Εγώ λοιπόν μη μπορώντας να φτάσω εκεί, έπιασα το κλαδί με τα χέρια.
- 87.** Εμένα τεντωμένο όντα, με το κλαδί και το αναρριχητικό φυτό·
πατώντας με τα πόδια, σε ασφάλεια οι πίθηκοι πήγαν.
- 88.** Αυτός ο δεσμός δεν με καίει, ο θάνατός μου δεν θα με καίει·
Ευτυχία έφερα σε αυτούς, για τους οποίους άσκησα βασιλεία.
- 89.** Αυτή είναι η παρομοίωση για σένα, βασιλιά, άκουσέ την, δαμαστή των
εχθρών·
από τον βασιλιά, του βασιλείου, του ζεμένου στο άρμα, του στρατού και της
κωμόπολης·
όλων η ευτυχία πρέπει να επιδιώκεται, από τον πολεμιστή που γνωρίζει.

408. Η τζάτακα του κεραμέα (7-2-3)

- 90.** Μια μανγκιά είδα μέσα στο δάσος, με μπλε λάμψη, καρποφόρα, καλά αναπτυγμένη·
Την είδα σπασμένη εξαιτίας των καρπών της, βλέποντας αυτό ακολουθώ τη ζητεία τροφής.
- 91.** Λείο πετράδι, φτιαγμένο από γενναίους άνδρες, ένα ζευγάρι η γυναίκα φόρεσε αθόρυβα·
και όταν ήρθε το δεύτερο ακούστηκε ήχος, βλέποντας αυτό ακολουθώ τη ζητεία τροφής.
- 92.** Δις-γεννημένα πουλιά ένα δις-γεννημένο που κουβαλούσε πτώμα, ένα όντας πολλά συγκεντρώθηκαν·
Εξαιτίας της τροφής το κατεδίωξαν, βλέποντας αυτό ακολουθώ τη ζητεία τροφής.
- 93.** Τον είδα τον ταύρο στη μέση του κοπαδιού, με την κινούμενη καμπούρα, προικισμένο με ομορφιά και δύναμη·
Τον είδα τρυπημένο εξαιτίας των ηδονών, βλέποντας αυτό ακολουθώ τη ζητεία τροφής.
- 94.** Ο Καραντάκα των Καλίνγκα, και ο Ναγκατζί των Γκαντάρα·
ο βασιλιάς Νίμι των Βιντέχα, και ο Ντουμμούκχα των Παντσάλα·

αυτοί εγκαταλείποντας τα βασίλεια, αναχώρησαν χωρίς να κατέχουν τίποτε.
- 95.** Όλοι αυτοί όμοιοι με θεούς συγκεντρώθηκαν, όπως φωτιά αναμμένη έτσι κι αυτοί·
κι εγώ μόνος θα περπατώ, Μπαγκαβί, εγκαταλείποντας τις ηδονές σύμφωνα με τα όριά τους.
- 96.** Αυτός ακριβώς είναι ο χρόνος, γιατί δεν υπάρχει άλλος, καθοδηγητής για μένα δεν θα υπάρχει μετά·
κι εγώ μόνη θα περπατώ, Μπαγκγκάβα, σαν πουλί ελευθερωμένο από τα χέρια ανθρώπου.
- 97.** Γνωρίζουν το ωμό και το ψημένο, και επίσης το αλατισμένο και το άναλο·
αυτό εγώ βλέποντας εγκατέλειψα την κοσμική ζωή, περιπλανήσου εσύ, θα περιπλανηθώ κι εγώ».

409. Η τζάτακα της σταθερής διδασκαλίας (7-2-4)

- 98.** Αν εγώ του δυνατού τοξότη, εκτελώντας καθήκοντα δεν ευχαρίστησα·
κρατώντας βέλος στο στήθος, στη μάχη με γενναία πορεία.
- 99.** Βέβαια ο βασιλιάς δεν γνωρίζει, την ανδρεία και το θάρρος μου·

τα καλά κατορθώματα στη μάχη, και τις αποστολές αγγελιαφόρου.

- 100.** Εγώ λοιπόν βέβαια θα πεθάνω, χωρίς συγγενείς, χωρίς καταφύγιο·
διότι τότε στον αγγειοπλάστη, δόθηκα ως μαζεύτρια κοπριάς.
- 101.** Όσο ελπίζει ο άνθρωπος, τόσο ακριβώς τον περιποιείται·
Στην απώλεια του οφέλους τον εγκαταλείπουν, όπως ο πολεμιστής την
καμήλα με αρρώστια.
- 102.** Αυτός που σε κάποιον που του έκανε καλό στο παρελθόν, που του έκανε
όφελος, δεν κατανοεί·
τα οφέλη του καταρρέουν, όσα είναι ποθητά.
- 103.** Αυτός που σε κάποιον που του έκανε καλό στο παρελθόν, που του έκανε
όφελος, κατανοεί·
τα οφέλη του αυξάνονται, όσα είναι ποθητά.
- 104.** Αυτό σας λέω, σεβάσμιοι, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ·
όλοι να είστε ευγνώμονες, για πολύ καιρό θα παραμείνετε στον ευδαιμονικό
κόσμο».

Η τζάτακα της σταθερής διδασκαλίας, τέταρτη.

410. Το τζάτακα του Σομαντάττα (7-2-5)

- 105.** Αυτός που με υποδέχεται πριν, στο δάσος από μακριά ερχόμενος·
Αυτός δεν φαίνεται ο Μάτανγκα, ο Σομαντάττα πού πήγε;
- 106.** Αυτός είναι εκείνος που κείται νεκρός, σαν νωπός βλαστός κομμένος·
Κείται πεσμένος στη γη, αλίμονο πέθανε ο ελέφαντας.
- 107.** Για σένα που έχεις υιοθετήσει την άστεγη ζωή, που είσαι απελευθερωμένος,
μνήμων·
για έναν ασκητή δεν είναι καλό αυτό, ότι θρηνείς τον νεκρό.
- 108.** Με τη συγκατοικία πράγματι, Σάκκα, ανθρώπου ή ελαφιού·
στην καρδιά γεννιέται αγάπη, δεν είναι δυνατόν να μη θρηνεί κανείς γι' αυτό.
- 109.** Για τον νεκρό και αυτόν που θα πεθάνει κλαίνει, αυτοί που κλαίνει και θρηνούν·
Γι' αυτό εσύ, σοφέ, μην κλαις, το κλάμα μάταιο λένε οι γαλήνιοι.
- 110.** Αν με το κλάμα πράγματι, Βράχμα, ο πεθαμένος νεκρός σηκώνόταν·
Όλοι ας συγκεντρωθούμε και ας κλάψουμε, τους συγγενείς ο ένας του άλλου.
- 111.** Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο·
περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.
- 112.** Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, που ήταν εδραιωμένο στην καρδιά·
αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον γιο
απομάκρυνε.

- 113.** Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, χωρίς λύπη, χωρίς θολότητα·
δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, Βασάβα».

Η τζάτακα του Σομαντάττα, πέμπτη.

411. Η τζάτακα του Σουσίμα (7-2-6)

- 114.** Μαύρα μαλλιά υπήρχαν πριν, φυτρωμένα στο κεφάλι σε κάθε μέρος·
αυτά σήμερα άσπρα, Σουσίμα, βλέποντας, ακολούθησε τη Διδασκαλία, είναι ο
χρόνος της άγιας ζωής.
- 115.** Δικά μου, θεέ, τα γκρίζα μαλλιά, όχι δικά σου, δικό μου το κεφάλι, δικό μου το
κεφάλι·
«θα φέρω όφελος» είπα ψέματα, ένα παράπτωμα συγχώρεσε, άριστε βασιλιά.
- 116.** Νέος εσύ είσαι και όμορφος, βασιλιά, στην πρώτη νεότητα βρίσκεσαι όπως
νεαρός βλαστός·
και τη βασιλεία να ασκείς και εμένα να βλέπεις, μην κυνηγάς το μελλοντικό,
άρχοντα των ανθρώπων.
- 117.** Βλέπω εγώ μια νεαρή κοπέλα, με λείο δέρμα παντού, με όμορφο σώμα και
ωραία μέση·
Σαν μαύρο αναρριχητικό φυτό λικνιζόμενη, σαν να δελεάζει τους άνδρες
περπατά.
- 118.** Αυτήν τη γυναίκα τη βλέπω αργότερα, ογδόντα ή ενενήντα ετών από τη
γέννηση·
Κρατώντας μπαστούνι, τρεμάμενη, με σώμα λυγισμένο σαν δοκό στέγης,
περπατώντας.
- 119.** Εγώ λοιπόν αυτό ακριβώς στοχαζόμενος, μόνος κοιμάμαι στη μέση του
κρεβατιού·
«Κι εγώ έτσι» βλέποντας, δεν ευχαριστιέμαι στο σπίτι, είναι ο χρόνος της
άγιας ζωής.
- 120.** Αυτή είναι σαν σχοινί για στήριξη, η τέρψη αυτού που ζει στο σπίτι·
κόβοντας και αυτό, οι σοφοί πηγαίνουν, χωρίς προσκόλληση,
εγκαταλείποντας την ηδονική ευτυχία.

Η τζάτακα του Σουσίμα, έκτη.

412. Η τζάτακα του Κοτασίμπαλι (7-2-7)

- 121.** Εγώ φίδι χιλίων οργιών, αφού το πήρα ήρθα·
Αυτό και εμένα με το μεγάλο σώμα, κρατώντας δεν τρέμεις.
- 122.** Αλλά αυτό το μικρό πουλί, με λιγότερο κρέας από εμένα·
Κρατώντας τρέμεις φοβισμένη, για ποιο λόγο, Κοτασιμπαλί;
- 123.** Κρεατοφάγος εσύ, βασιλιά, καρποφάγο αυτό το πτηνό·
Αυτό σπόρους μπανιάν, και πιλάκχου και ουντούμπαρα·

και ασσάττχα αφού φάει, στον κορμό μου θα αφοδεύσει.

- 124.** Αυτά τα δέντρα μεγαλώνουν, γεννημένα σε προφυλαγμένο μέρος στα κλαδιά μου·
Αυτά θα με τυλίξουν ολόγυρα, θα με κάνουν να μην είμαι πια δέντρο.
- 125.** Υπάρχουν και άλλα δέντρα, με ρίζες και κορμούς, δέντρα·
από αυτό το είδος πουλιού, αφού έφεραν σπόρους, καταστράφηκαν.
- 126.** Αναρριχώμενα μεγαλώνουν, ακόμα και πάνω στο μεγάλο δέντρο του δάσους·
Για αυτό, βασιλιά, τρέμω, βλέποντας τον μελλοντικό κίνδυνο.
- 127.** Θα φοβόταν αυτά που πρέπει να φοβάται, θα προστάτευε από τον μελλοντικό κίνδυνο·
Ο σοφός που φοβάται τους μελλοντικούς κινδύνους, παρατηρεί και τους δύο κόσμους.

Η τζάτακα του Κοτασίμπαλι, έβδομη.

413. Η τζάτακα του Ντουμακάρι (7-2-8)

- 128.** Ο βασιλιάς ρώτησε τον Βιντχούρα, ο Γιουντχίτθιλα που αγαπούσε τη Διδασκαλία·
«Άραγε, βραχμάνε, γνωρίζεις, ποιος μόνος θλίβεται πολύ;»
- 129.** Ο βραχμάνος με το κοπάδι των κατσικιών, με άφθονα καυσόξυλα διαμένοντας στο δάσος·
Καπνό έκανε ο Βασέτθα, νύχτα και μέρα χωρίς λήθαργο.
- 130.** Από τη μυρωδιά του καπνού του, τα σαράμπα ενοχλημένα από τα κουνούπια·
ήρθαν για την κατοικία κατά τη βροχερή εποχή, κοντά στον καπνοποιό.
- 131.** Αφού έστρεψε τον νου στα σαράμπα, τις κατσίκες αυτός δεν αντιλαμβανόταν·
είτε ερχόμενες είτε φεύγουσες, αυτού οι κατσίκες εκείνες χάθηκαν.
- 132.** Τα σαράμπα τον καιρό του φθινοπώρου, στο δάσος απαλλαγμένο από κουνούπια·
μπήκαν στα δυσπρόσιτα βουνά, και στις πηγές των ποταμών.
- 133.** Αφού είδε τα σαράμπα να έχουν φύγει, και οι κατσίκες να έχουν φτάσει στην ανυπαρξία·
αδύνατος και χλωμός έγινε, και με ίκτερο ο βραχμάνος.
- 134.** Έτσι αυτός που αφού απέρριψε τους δικούς του, κάνει αγαπητό τον ξένο·
αυτός μόνος θλίβεται πολύ, όπως ο βραχμάνος που έκανε καπνό.

Η τζάτακα του Ντουμακάρι, όγδοη.

414. Η τζάτακα του Τζάγκαρα (7-2-9)

- 135.** Ποιος κοιμάται μεταξύ των ξύπνιων, ποιος ξυπνά μεταξύ των κοιμισμένων·
Ποιος αυτό μου κατανοεί, ποιος αυτό θα μου απαντήσει;

- 136.** Εγώ κοιμάμαι μεταξύ των ξύπνιων, εγώ ξυπνώ μεταξύ των κοιμισμένων·
Εγώ αυτό συνειδητοποιώ, εγώ σου απαντώ.
- 137.** Πώς κοιμάσαι μεταξύ των ξύπνιων, πώς ξυπνάς μεταξύ των κοιμισμένων·
Πώς αυτό συνειδητοποιείς, πώς μου απαντάς;
- 138.** Όσοι δεν κατανοούν τη Διδασκαλία, τον αυτοέλεγχο και το δάμασμα·
ανάμεσα σε αυτούς που κοιμούνται βαθιά, εγώ αγρυπνώ, θεότητα.
- 139.** Αυτών στους οποίους η λαγνεία και το μίσος, και η άγνοια έχουν εξαλειφθεί·
ανάμεσα σε αυτούς που αγρυπνούν, εγώ κοιμάμαι, θεότητα.
- 140.** Έτσι κοιμάται μεταξύ των ξύπνιων, έτσι ξυπνά μεταξύ των κοιμισμένων·
Έτσι αυτό συνειδητοποιώ, έτσι σου απαντώ.
- 141.** Καλά κοιμάται μεταξύ των ξύπνιων, καλά ξυπνά μεταξύ των κοιμισμένων·
καλά αυτό συνειδητοποιείς, καλά μου απαντάς».

Η τζάτακα του Τζάγκαρα, ένατη.

415. Η τζάτακα του Κουμμασαπίντι (7-2-10)

- 142.** Δεν υπάρχει λοιπόν στους Βούδες με την άφογη όραση, υπηρεσία που να είναι
ασήμαντη·
Από ξερό και ανάλατο, δες τον καρπό μιας μπάλας αρτοπαρασκευάσματος.
- 143.** Ελέφαντες, βόδια και άλογα αυτά πολλά, πλούτος και σιτηρά και η γη
ολόκληρη·
γυναίκες αυτές σαν ουράνιες νύμφες, δες τον καρπό μιας μπάλας
αρτοπαρασκευάσματος.
- 144.** Συχνά, βασιλικέ ελέφαντα, στίχους λες, κυρίαρχε της Κοσάλα·
Σε ρωτώ, αυξητή του βασιλείου, με σφοδρά χαρούμενο νου μιλάς.
- 145.** Σε αυτή ακριβώς την πόλη, σε κάποια οικογένεια ήμουν·
Εργάτης για άλλους ήμουν, μισθωτός, συγκρατημένος στην ηθική.
- 146.** Βγαίνοντας για εργασία, είδα τέσσερις ασκητές·
Τέλειους στην καλή συμπεριφορά και την ηθική, γαλήνιους, χωρίς νοητικές
διαφθορές.
- 147.** Γεμίζοντας με πίστη τη συνείδησή μου σε αυτούς, αφού τους έβαλα να
καθίσουν σε χαλί από φύλλα·
έδωσα στους Βούδες αρτοπαρασκεύασμα, με πίστη, με τα δικά μου χέρια.
- 148.** Εκείνης της επιδέξιας πράξης, αυτός είναι για μένα ο τέτοιος καρπός·
απολαμβάνω αυτή τη βασιλεία, ευημερούσα, την ύψιστη γη.
- 149.** Δίνοντας απόλαυσε και μην αμελείς, τον τροχό να περιστρέφεις, κυρίαρχε της
Κοσάλα·

Μη γίνεις άδικος βασιλιάς, τη Διδασκαλία να προστατεύεις, κυρίαρχε της Κοσάλα.

- 150.** Εγώ λοιπόν αυτό ακριβώς ξανά και ξανά, την οδό θα ακολουθήσω, όμορφη· την ασκηθείσα από τους ευγενείς, ωραία Κοσαλή, οι Άξιοι για μένα είναι λατρεμένοι να τους βλέπω.
- 151.** Σαν θεά με μορφή ουράνιας νύμφης, στη μέση της ομάδας γυναικών λάμπεις· Τι εξαίρετη πράξη έκανες, γιατί είσαι τόσο όμορφη, ωραία Κοσαλή;
- 152.** Στην οικογένεια Αμπάτθα, πολεμιστή, δούλη εγώ υπηρέτρια άλλων ήμουν· Συγκρατημένη και ζώσα σύμφωνα με τη Διδασκαλία, ηθική και με καλοπροαίρετη εμφάνιση.
- 153.** Το μερίδιο τροφής μου εγώ τότε, σε αυτόν που περιφερόταν έδωσα στον μοναχό· ικανοποιημένη, χαρούμενη, η ίδια εγώ, εκείνης της πράξης ο καρπός για μένα είναι τέτοιος.

Η τζάτακα του Κουμμασαπίντι, δέκατη.

416. Η τζάτακα του Παραντάπα (7-2-11)

- 154.** Θα έρθει σε μένα κακό, θα έρθει σε μένα φόβος· Διότι τότε κουνήθηκε το κλαδί, από άνθρωπο ή από ζώο.
- 155.** Η επιθυμία μου για τη φοβισμένη, που κατοικεί όχι μακριά· Θα με κάνει αδύνατο και χλωμό, όπως το κλαδί τον ασκητή.
- 156.** Θα θρηνεί για μένα η αγαπημένη, που ζει στο χωριό άψογη· Θα με κάνει αδύνατο και χλωμό, όπως το κλαδί τον ασκητή.
- 157.** Εσύ με τα μαύρα βλέφαρα, τα χαμόγελα και τα λόγια σου· Θα με κάνουν αδύνατο και χλωμό, όπως το κλαδί τον ασκητή.
- 158.** Ήρθε σίγουρα εκείνος ο ήχος, σου μίλησε σίγουρα αυτός· Σου το αποκάλυψε σίγουρα εκείνος, που κούνησε εκείνο το κλαδί.
- 159.** Αυτό λοιπόν συναντώντας, εμένα του αδαή η σκέψη· Διότι τότε κουνήθηκε το κλαδί, από άνθρωπο ή από ζώο.
- 160.** Έτσι κι εσύ κατάλαβες, εξαπάτησες τον πατέρα μου· αφού τον σκότωσες με κλαδιά τον καλύπτοντας, θα έρθει σε μένα φόβος».

Η τζάτακα του Παραντάπα, ενδέκατη.

Κεφάλαιο του Γκαντάρα, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Βαραγκάμα, μεγάλος πίθηκος, Μπαγκγκάβα και, Νταλχαντχάμμα, ο ελέφαντας, Κεσαβάρα·

Φίδι, Βιντχούρα, πάλι ο ξύπνιος, τότε ο κυρίαρχος της Κοσάλα, ο τιμωρός των εχθρών επίσης.

Τώρα η σύνοψη των κεφαλαίων -

Τώρα στο Επτάδες, το κεφάλαιο από μένα που απαγγέλλω άκουσε·
Κούκκου και πάλι Γκαντχάρα, δύο πράγματι φυλαγμένοι, του μεγάλου σοφού.

Τέλος της συλλογής των επτά.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 7. Το κεφάλαιο των επτά έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org